

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226634
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112226634.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o mal. U. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., dieťa rodičov L.. D. V., rod. S., občianky SR, bytom H., C. XXXX/XX, zastúpenej V., so sídlom H., A. XX/XXX, IČO: XX XXX XXX a L.. A. V., občana SR, bytom H., C. XXXX/XX, zastúpeného A., V., so sídlom H. H., U. XXX, L., o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 26P/319/2012-14 zo dňa 24. októbra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia. Svojím návrhom žiadala do rozhodnutia súdu o rozvoďte, vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 26C/162/2011, zveriť mal. U. do svojej osobnej starostlivosti a rozhodnúť o práve otca stretávať sa s mal. U. každý párný týždeň v pondelok a stredu od 15:00 hod. do 18:00 hod. a cez víkend od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 15:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že otec si prevezme a odovzdá mal. U. v stanovenom čase v mieste bydliska matky. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd poukázal na to, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Dospel k záveru, že v predmetnej veci je nepochybne osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania vyplývajúceho z ustanovení Zákona o rodine, keďže predmetom konania je úprava práv a povinností k mal. dieťaťu, avšak matka neosvedčila skutočnosť, že právne vzťahy účastníkov si vyžadujú okamžitú dočasnú úpravu. Vychádzal zo zistenia odvodeného z vyjadrení oboch rodičov v rámci šetrenia pomerov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., že rodičia uzavreli dohodu o zverení maloletého do starostlivosti matky a o úprave styku otca s maloletým, ktorú naďalej realizujú. Konštatoval, že rozsudkom, č.k. 26C/162/2011-153 zo dňa 11.07.2012, ktorý doposiaľ nie je právoplatný, maloletého zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Za daných okolností okresný súd nepovažoval za potrebné okamžite dočasne upraviť právne vzťahy účastníkov konania. Rozhodol podľa § 74 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho zástupcu odvolanie matka. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zmenil tak, že návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie. Zdôraznila, že podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa domáhala skrátenia časového rozpätia stretávania sa otca s maloletým, a to o 1,5 hodiny menej z dôvodu, že skorší návrat maloletého od otca je v záujme maloletého

a je nevyhnutne potrebný pre riadny výkon povinnej školskej dochádzky maloletým. Súdu vytýkala, že presvedčivo nezdôvodnil, prečo považoval v súčasnosti realizovaný režim stretávania sa otca s maloletým za vyhovujúci vo vzťahu k času návratu maloletého od otca o 19:30 hod. a jeho vplyvu na nesústredenosť v škole. V tomto smere by bolo namieste vyžiadať správu od triednej učiteľky, čo v danom prípade splnené nebolo. Zdôraznila, že dohoda účastníkov bola uzavretá len na obdobie leta 2011. Namietala, že v súdnom konaní ustanovený opatrovník maloletého a ani súd neriešil tak podstatnú a závažnú otázku, ktorou je, že otec si neplní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému, svojich práv k maloletému sa dožaduje, avšak plnenie svojich povinností opomína. Očakávala by, že za situácie, kedy matka nepoberá žiadny príjem a od 17.11.2011 je evidovaná ako nezamestnaná a otec maloletého je podľa verejne prístupného výpisu z obchodného registra konateľom alebo spoločníkom v štyroch spoločnostiach s ručením obmedzeným, jeho životná úroveň ďaleko prevyšuje životnú úroveň matky, ktorej do konca roka 2011 prispieval mesačne sumou 1.500 Eur a platil všetky poplatky spojené s bývaním, platil hypotéku a poisťky deťom, súd nariadi predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 pism. a) O.s.p. (platenie výživného v nevyhnutnej miere), a to na návrh opatrovníka, resp. rozhodne bez návrhu.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 pism. a) O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 O.s.p. V posudzovanej veci matka v podanom odvolaní uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 pism. d) O.s.p., ktorým namieta, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Preskúmaním uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie uplatnené matkou nie je dôvodné.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 pism. d) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplynuli z prednesov účastníkov.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúču účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd zásadne dokazovanie v konaní o predbežnom opatrení nevykonáva, preto je neopodstatnená námietka odvolateľky, že si súd za účelom posúdenia rozsahu stretávania otca s maloletým a vplyvu maloletého na jeho nesústredenosť v škole nevyžiadal správu od triednej učiteľky.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o navrhovanom predbežnom opatrení riadil právnou úpravou vyplývajúcou z ust. § 74 a nasl. O.s.p., ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia citoval. Správne zdôraznil, že predbežné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Jeho účelom je poskytnutie dočasnej ochrany subjektívnym právam a oprávneným záujmom v prípade, ak je táto dočasná ochrana naliehavá. V danej veci bola nepochybne osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, keď mal. U. je dieťaťom rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, pričom z hľadiska preskúmania veci nie je dôležité, z akého dôvodu a za akých okolností spolužitie prerušili. Maloletý sa nachádza vo faktickej starostlivosti matky. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému je súčasťou konania o rozvod manželstva, ktoré sa v súčasnosti vedie na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26C/162/2011. V predmetnom konaní o rozvod manželstva okresný súd svojím rozhodnutím zo dňa 11.07.2012 manželstvo rodičov rozviedol, mal. U. s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, určil realizáciu striedavej starostlivosti a rozhodol o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. U.. Odvolací súd svojím rozsudkom, č.k. 17Co/306/2012-182 zo dňa 21.11.2012 rozsudok okresného súdu vo výroku o určení vyživovacej

povinnosti otca k mal. U. zrušil a v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a v zostávajúcej časti rozsudok okresného súdu potvrdil. Pre rozhodnutie je v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. V čase rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní matky proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vydané rozhodnutie o rozvode manželstva rodičov a rozhodnutie o striedavej starostlivosti nenadobudlo právoplatnosť (podľa § 159 ods. 1 O.s.p. predpokladom právoplatnosti rozsudku je, že bol doručený). Za danej procesnej situácie preto ani odvolací súd nepovažoval za potrebné okamžite dočasne upraviť právne vzťahy účastníkov k mal. U. na čas do rozvodu manželstva.

Pokiaľ sa matka podaným odvolaním domáhala, aby súd v zmysle § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. nariadil otcovi maloletého platiť výživné v nevyhnutnej miere, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorý možno podať proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon výslovne nevylučuje. V posudzovanom prípade súd prvého stupňa o vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému nerozhodoval, preto nebol daný zákonný dôvod na rozhodovanie odvolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne, a preto jeho rozhodnutie, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.